14/11/2023

Συζήτηση με θέμα: «Η οικογένεια στο χρόνο, μέσα και έξω από την Εκκλησία»

/ Ενορίες

Η οικογένεια στην πράξη δημιουργείται από ανθρώπους που μπορούν να συγκροτήσουν σχέσεις και να τις κρατήσουν ισχυρές. Ένα γεγονός, που ιδρύουν δύο άνθρωποι αρχικά και μπορούν να το διατηρήσουν κι όταν αυτό το κάνουν ως χριστιανοί, αυτό το δημιούργημα είναι η χριστιανική οικογένεια. Και αυτή η οικογένεια θα περπατάει και θα φωτίζει τον κόσμο.

- Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς

Εκδήλωση, στο πλαίσιο της σειράς «Ελεύθεροι διάλογοι», του προγράμματος « ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...», του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, πραγματοποιήθηκε την Δευτέρα 13 Νοεμβρίου, στο Πνευματικό Κέντρο του Ναού.

Στην συνάντηση συμμετείχαν ο Πρωτοπρεσβύτερος **π. Αντώνιος Καλλιγέρης,** Διευθυντής της Διεύθυνσης Ποιμαντικής Γάμου και Οικογένειας της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, Εκπαιδευτικός, ο κ. **Γεώργιος Ανανιάδης,** Θεολόγος, Διευθυντής σύνταξης του περιοδικού «Πειραϊκή Εκκλησία» και ο κ. **Χρήστος Καπαγερίδης,** Δάσκαλος, Υποδιευθυντής του 11ου Δημοτικού Σχολείου Πειραιά, MSc Λαογραφίας, οι οποίοι συζήτησαν πάνω στο θέμα: «Η οικογένεια στο χρόνο, μέσα και έξω από την Εκκλησία».

Η οικογένεια, όπως ειπώθηκε εισαγωγικά, είναι μια κοιτίδα, μια εστία, στην ουσία είναι η ενότητα κάποιων ανθρώπων η οποία βρίσκεται μέσα στον κόσμο και υπάρχει μέσα σε σχέσεις μεταξύ συζύγων, παιδιών, προγόνων, αλλά και με την κοινωνία. Ταυτόχρονα είναι και μία σχέση η οποία αναφέρεται στον Θεό, ξεκινώντας από τον γάμο και την ευλογία δύο ανθρώπων, για όσους το επιθυμούν.

Η οικογένεια είναι ένας θεσμός που πορεύεται στον χρόνο και βρίσκεται σε φάση αλλαγής, ανάλογα με τις αλλαγές που έχουν οι κοινωνίες στο χρόνο. Η

ρευστότητα χαρακτηρίζει όλους σχεδόν τους θεσμούς και το ίδιο συμβαίνει και με την οικογένεια.

Και γι’ αυτόν ακριβώς το λόγο στην εποχή μας, όπως τονίστηκε, δυσκολευόμαστε πάρα πολύ να ορίσουμε τι εννοούμε οικογένεια. Οι δεσμοί δεν είναι ούτε το ίδιο ισχυροί, ούτε το ίδιο σταθεροί με το παρελθόν.

Παρατηρείται πολύ ανασφάλεια και αβεβαιότητα και οι γονείς πολλές φορές ψάχνονται για το τι πρέπει να κάνουν, πώς να σταθούν, πώς να οργανώσουν την οικογενειακή τους ζωή με όλες τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν. Πολλοί πια δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν στο ρόλο τους, προπάντων ψυχικά και όχι τόσο υλικά και οικονομικά.

«Είμαστε σε μία κομβική στιγμή, πρέπει να αποφασίσουμε τι θέλουμε. Δηλαδή τι είναι εκείνο το οποίο θα μας κάνει χαρούμενους, όχι απαραίτητα ευτυχισμένους. Τι είναι εκείνο που νιώθουμε ότι μας εκφράζει βαθύτατα. Και δεν έχουμε ανθρωπιστική καλλιέργεια γι’ αυτό και δυσκολευόμαστε με όλα.

Το οικογενειακό υπόβαθρο είναι σαθρό, όχι γιατί είναι κακοί οι άνθρωποι, αλλά γιατί είναι ανεκπαίδευτοι ως προς τις πρωταρχικές αξίες.»

Η οικογένεια τελικά, επεσήμαναν οι συνομιλητές, είναι ένας θεσμός που εξελίσσεται στο χρόνο, ή/και είναι ένα περίβλημα που μέσα του έχει ανθρώπους οι οποίοι βρίσκονται για κάποιους λόγους, αλλά μπορούμε να βρούμε και ανθρώπους οι οποίοι φλέγονται ο ένας για τον άλλον και οι δυο μαζί για τον Θεό.

Κάθε φορά έχουμε μια καινούργια πραγματικότητα την οποία δημιουργούν άνθρωποι και την παραλαμβάνουν άνθρωποι οι οποίοι κάτι πρέπει να κάνουν γι' αυτό. Αυτό το κάτι που πρέπει να κάνουν, αν αναφερόμαστε στους χριστιανούς, είναι η μεταμόρφωση του, να δώσουν ένα καινούργιο περιεχόμενο.

Και οι άλλοι άνθρωποι που δεν είναι χριστιανοί, και αυτοί προσπαθούν να δώσουν περιεχόμενο σε αυτό που κάνουν, δεν είναι ρομπότ που δεν καταλαβαίνουν τίποτα.

Αυτή η ποικιλία, τονίστηκε στη συνέχεια της συζήτησης, από τη μία είναι πολύτιμη, και από την άλλη αποτελεί το έδαφος στο οποίο κινούμαστε. Και σε ότι αφορά τους χριστιανούς, παίζει μεγάλο ρόλο τι πνευματικής βαρύτητας είναι ή θέλουν να είναι και πόσο αυτό μετακενώνεται σε αυτά που κάνουν.

Αναλογικά, οι σημερινοί χριστιανοί γονείς, το υπόβαθρο που έχουν πρέπει να το μεταγγίσουν στα παιδιά τους κι εδώ ακριβώς είναι το στοίχημα, για το πώς θα το κάνουν. Πως θα φέρουν αυτό, που εκείνους τους μεγάλωσε, στην πραγματικότητα

του παιδιού, το οποίο βλέπει πόσο γνήσιοι είναι σε αυτό που θα του φέρουν.

«Ο χριστιανός δεν έχει εμπόδιο την καθημερινότητα, γιατί μπαίνει μέσα σε αυτήν και την μεταμορφώνει. Στην ιστορία της Εκκλησίας οι χριστιανοί ήταν πάντα διαφορετικοί, δεν ήταν ούτε μέρος, ούτε εκτός. Έχουμε βαθιά την αίσθηση, ότι οι χριστιανοί, αν και λίγοι, αποτελούμε την ψυχή του κόσμου;

Αυτό είναι που φτιάχνει το σταθερό έδαφος μέσα στον καταιγισμό των συνεχών αλλαγών κι αυτό είναι που έχουμε να προσφέρουμε στα παιδιά.»

Η ελληνική οικογένεια είναι παιδοκεντρική κάτι που είναι, όπως τονίστηκε, αντιχριστιανικό. Γιατί στην ορθόδοξη θεολογία η οικογένεια είναι συζυγοκεντρική, υπάρχει από την στιγμή που ενώνεται κατά Χριστόν ο άντρας με την γυναίκα. Ο γάμος είναι κλήση κι όχι ανάγκη και η ιερολογία του γάμου μιλάει για παιδοποιία, όπου οι γονείς είναι ποιητές, καλλιτέχνες.

Κλείνοντας η συζήτηση, συμπερασματικά επισημάνθηκε ότι η οικογένεια στην πράξη δημιουργείται από ανθρώπους που μπορούν να συγκροτήσουν σχέσεις και να τις κρατήσουν ισχυρές. Ένα γεγονός, που ιδρύουν δύο άνθρωποι αρχικά και μπορούν να το διατηρήσουν κι εκεί φαίνεται η υγεία του.

Κι όταν αυτό το κάνουν ως χριστιανοί, αυτό το δημιούργημα είναι η χριστιανική οικογένεια. Και αυτή η οικογένεια θα περπατάει και θα φωτίζει τον κόσμο.

Τον διάλογο μπορείτε να παρακολουθήσετε εδώ: